

EEN DAG OP DE VLOOT VOOR ATJEH.

DOOR

JUNIUS.

et is reeds lang Hondenwacht; de officier, welke met het toezicht op de wacht belast is, en eerst aan het bestektafeltje brieven heeft zitten schrijven, geeft sinds eenigen tijd op vrij luidruchtige wijze, van uit zijn luierstoel te kennen dat de slaap hem overmand heeft. De adelborst, die wakker moet blijven, doet nog slechts flauwe pogingen om de steeds zwaarder wordende oogleden in bedwang te houden, terwijl de schildwacht bij het hek, het blijkbaar met de koude nachtlucht te kwaad heeft, en zijn geweer van tijd tot tijd neerzet, om zich de handen te wrijven. De onderofficier van de wacht heeft zich met een paar gasten (matroos 1e en 2e kl.) van het wachtsvolk op het zeilmakersbankje aan den valreep neergezet, en leest met gedempte stem vóór uit een „veelgelezen” roman, waarvan de gehavende bladen slechts flauw verlicht worden door een looplantaarn naast hem op 't bankje.

Het maantje vindt dat het lang genoeg geschenen heeft en duikt weg achter het Pedir-Daholigebergte, terwijl de Poolster, vóór ook zij achter een dikke wolk ter ruste gaat, nog even naar het groote pantserschip kijkt, om in Noordelijker streken een lieve vraagster met haar helder oog vriendelijk te kunnen toeknikken en te vertellen, dat we het op Atjeh nog zoo kwaad niet hebben.

In de longroom, zijn de lampen reeds uren uitgedoofd en de laatste die zich ter ruste begaf, de officier van de Eerste wacht, droomt al een paar uur. Slechts enkele kakkerlakken spelen krijgertje door het verblijf en de groote klok in den koekoek tikt slaperig door. Alles ademt rust, het nachtkoeltje brengt den geur van boomen en bloemen aan den wal over naar 't groote schip.

Zelfs de Atjehers zijn kalm, slechts een enkele visscher zit tusschen de banken, in de geulen en plasjes bij 't licht van zijn lampje kreeften en garnalen te zoeken, doch overigens nergens leven te bespeuren, overal plechtige stilte, diepe rust.

De marinier op de brug is, na geruimen tijd op en neer gewandeld te hebben, eindelijk tegen een der tentstutten gaan staan leunen en heeft zich in gissingen verdiept omtrent den datum, waarop hij de roode chevron van marinier 2e klasse zal ontvangen, met het gevolg, dat hij eerst uit zijn ge-